

Kondor Katalin: Tanulságos mese a libákról

2025 október 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Egymást segítik a távolságok leküzdése érdekében, hogy mindegyikük célba jusson

Már kiskoromban is nagyon szerettem állatokról és madarokról olvasni, de valódi tapasztalatokat csak a saját

macskáim és kutyáim „segítségével” tudtam szerezni róluk. A madarakat meg nálunk csak egy papagáj képviselte, és elgondolni sem tudtam, hogy egyszer eljön az az idő, amikor a madaraktól fogok tanulni, mégpedig a kanadai vadlibáktól. Történt ugyanis, hogy Erdélyből, barátaimtól kaptam egy írást, mely a kanadai vadlibák életmódjáról szólt. Méghozzá tudományos megalapozottsággal.

Azt valószínűleg sokan tudtuk, tudjuk, hogy a vadlibák csoportosan és „V”-alakban szállnak. Azt már csak a hozzám eljuttatott írásból tudtam meg, hogy repülés közben úgy mozgatják a szárnyukat, hogy a levegő felhajtóereje fenntartja a mögöttük következő libákat. Így lehetséges az, hogy a kutatók szerint 71 százalékkal hosszabb távolságot tudnak megtenni, mintha csak egyetlen pár repülne. Egymást segítik tehát a távolságok leküzdése érdekében, hogy mindegyikük célba jusson. Mit tesz az ember? Ha csak a közértek, postafiókok pénztáaira gondolunk, sok minden eszünkbe juthat a tülekedésről, csak az egymás segítése nem.

Ám maradván a vadlibáknál, azt is megfigyelték, hogy ha egy vadliba kirepül a sorból, és egyedül próbál célhoz érni a kis egoista, rögvést lelassul, mert nem segíti őt többé a levegő emelő hatása, amelyet a többi vadliba szárnycsapásai biztosítanak számára. Így gyorsan visszamegy a sorba, hogy repülése könnyebbé váljon a társai erőfeszítése által. S mit mond az ember? Rengeteg példa van arra, hogy nem óhajt a közösséggel együtt dolgozni, mert nem érdekli a közös cél, csak a sajátja.

A vadlibáknál azt is felfedezték, hogy amikor a vezető liba elfárad, akkor egy másik veszi át a helyét az élen. Tanulság: a vadlibák tudják, hogy közösségükben mindenképpen egymásra vannak utalva, s ezért ha a helyzet azt kívánja, vita nélkül át kell adni a munkát, vagy átvenni, még a vezető pozíciót is. Az is tény, ki gondolta volna, hogy repülés közben a hátsó vadlibák hangosan gágognak, mégpedig azért, hogy az elsőket erőfeszítéseikben biztassák. Ebből mi, emberek azt a tanulságot vonhatjuk le, hogy egy közösség nem létezhet jóakarató biztatás, azaz drukkerék nélkül, mert kellenek a drukkerék, kell a biztatás a lelkünknek.

Kondor Katalin - www.magyar nemzet.hu

Ajánló